

Η ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στη μακρινή Κολχίδα, το χρυσόμαλλο δέρμα ενός κριαριού κρεμόταν για χρόνια στα κλαδιά μιας ιερής βελανιδιάς. Στο βουνό Πήλιο της Θεσσαλίας, στη σπηλιά ενός Κενταύρου, μεγάλωνε ένα παιδί. Ήταν ο **Ιάσοντας**, ένας ακόμη ήρωας της μυθολογίας μας, που θα πήγαινε κάποια μέρα, μαζί με άλλους ήρωες, τους **Αργοναύτες**, να φέρει το χρυσόμαλλο δέρας στην Ελλάδα. Το ταξίδι τους αυτό ονομάστηκε **Αργοναυτική εκστρατεία**.

Οι Αργοναύτες

1. Ο Φρίξος, η Έλλη και το χρυσόμαλλο δέρας

Στον Ορχομενό της Βοιωτίας ζούσε κάποτε ο βασιλιάς Αθάμας με τη γυναίκα του τη Νεφέλη και τα δυο τους παιδιά, το **Φρίξο** και την **Έλλη**. Η Νεφέλη όμως πέθανε και ο Αθάμας παντρεύτηκε μια άλλη γυναίκα, την Ινώ.

Η Ινώ μισούσε θανάσιμα το Φρίξο και την Έλλη. Γι' αυτό κάλεσε τις γυναίκες του Ορχομενού και τις έπεισε να ψήσουν το σιτάρι που θα έσπερναν οι άνδρες τους, γιατί τάχα έτσι θα είχαν καλύτερη σοδειά. Το ψημένο όμως σιτάρι δε φύτρωσε καθόλου και οι κάτοικοι του Ορχομενού εκείνη τη χρονιά πεινούσαν.

Ανήσυχος ο βασιλιάς έστειλε ανθρώπους στο μαντείο των Δελφών να ρωτήσουν γιατί δε φύτρωσε το σιτάρι. Η Ινώ όμως πλήρωσε τους απεσταλμένους του βασιλιά και τους έπεισε να πουν ψέματα στον Αθάμα. Του είπαν λοιπόν πως **ο χρησμός** που τους έδωσε η Πυθία έλεγε ότι, για να ξανακαρπίσει η γη του Ορχομενού, ο βασιλιάς έπρεπε να θυσιάσει στο βωμό του Δία το γιο του, το Φρίξο.

Ο Αθάμας αποφάσισε να υπακούσει και να θυσιάσει το παιδί του. Όταν όμως έβαλαν το Φρίξο πάνω στο βωμό, η μητέρα του, η Νεφέλη, έστειλε ένα χρυσόμαλλο κριάρι, που πήρε στη ράχη του το Φρίξο και την Έλλη και πέταξε μακριά προς την Ανατολή.

Το κριάρι πέρασε πετώντας πάνω από το Αιγαίο. Όταν όμως περνούσε τη στενή θάλασσα ανάμεσα στη Θράκη και στη Μικρά Ασία, η Έλλη ζαλίστηκε, έπεσε και πνίγηκε. Από τότε η θάλασσα αυτή ονομάστηκε **Ελλάσποντος**.

Λυπημένος ο Φρίξος συνέχισε το ταξίδι του, ώσπου έφτασε στην Κολχίδα. Εκεί θυσιάσε το κριάρι στο Δία και **το χρυσόμαλλο δέρμα** του, ή **δέρας**, όπως λεγόταν, το χάρισε στο βασιλιά της Κολχίδας, τον Αιήτη, που τον φιλοξενούσε. Εκείνος το κρέμασε σε μια βελανιδιά, στο δάσος του θεού Άρη κι έβαλε έναν ακοίμητο δράκο να το φυλάει.

1. Ο Φρίξος και το χρυσόμαλλο κριάρι. Από αρχαίο ελληνικό αγγείο.

2. Ο Φρίξος και η Έλλη, όπως τους φαντάστηκε ένας νεότερος καλλιτέχνης, ο λαϊκός ζωγράφος Θεόφιλος.

3. Οι αρχαίοι λάτρευαν τους θεούς τους με θυσίες

Πρώτα έστρωσαν πάνω στο βωμό ξερόκλαδα ελιάς. Οι πιο νεαροί από τα παλικάρια έφεραν δυο βόδια στο βωμό κι οι άλλοι φέρανε αγιασμένο νερό και δημητριακά. Τότε παρακάλεσαν μεγαλόφωνα το θεό Απόλλωνα να τους βοηθήσει. Ύστερα σκόρπισαν τα δημητριακά, έσφαξαν τα βόδια, τα έγδαραν, τα έκοψαν κομμάτια, τα τύλιξαν με λίπος παχύ και τα΄ ψησαν πάνω στα ξερόκλαδα, ενώ έχυναν πάνω τους κρασί ανέρωτο.

Απολλώνιος Ρόδιος, *Αργοναυτικά Α΄*, 402-436 (διασκευή)

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Βρίσκω στο χάρτη τον Ελλήσποντο. Από πού πήρε το όνομά του; Με βοηθάει η εικόνα 2.
2. Τι ήταν το χρυσόμαλλο δέρας;